

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΎΜΗΤΤΟΥ

Ύμηττου 47-51, Καισαριανή, τ.κ. 161 21. Τηλ. 210-7224123 fax.: 210-7223584

(Internet) <http://www.imkby.gr> - (e-mail) info@imkby.gr

Αριθμ. Πρωτ. Φ.1/3/1154

Έν Καισαριανῇ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2008

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 83η

Πρός

τούς Πανοσιολογιωτάτους καί Αἰδεσιμολογιωτάτους Ἐφημερίους

Προέδρους τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν

τῶν “ Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας ”

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Ἐγγιζουσῶν τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς ἐπιφανείας στόν κόσμον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ διεξάγεται κάθε χρόνο ὁ “ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ” μέ σκοπό νά συγκεντρώσουμε χρήματα γιά νά προσφέρουμε οἰκονομική βοήθεια σ’ ὅσους ἀδελφούς μας ἔχουν ἀνάγκη ἰδιαιτέρως αὐτές τίς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγάπης καί τῆς χαρᾶς, ἀλλά καί κατά τήν διάρκεια ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Ἐν ὧσιν αὐτῆς τῆς διακονίας μας θά διατυπώσω στήν παροῦσα ἐγκύκλιό μου ὠρισμένες σκέψεις πού σχετίζονται μ’ αὐτή καί ἀκολούθως θά σᾶς δώσω ὁδηγίες γιά τήν διοργάνωσιν της.

1) Οἱ ἐπικρατοῦσες συνθῆκες

Ὁ “ Ἐρανός τῆς Ἀγάπης ” διεξάγεται κατά τό διανυόμενο ἔτος σέ περίοδο οἰκονομικῆς κρίσεως, πού συνεπάγεται ὅτι, ἀφ’ ἐνός μέν οἱ ἄνθρωποι δυσκολεύονται νά προσφέρουν χρήματα σέ ἐράνους καί ἄλλες φιλανθρωπικές πρωτοβουλίες, ἀφ’ ἐτέρου δε πληθαίνουν οἱ ἔχοντες ἀνάγκη.

Ἐπιδρᾷ δυσμενῶς καί ἡ ἐκμετάλλευσι διαφόρων ὑποθέσεων, στίς ὁποῖες ἐμπλέκονται ἐκκλησιαστικά πρόσωπα, ἀπό τούς πολεμίους τῆς Ἐκκλησίας γιά νά προκαλέσουν τήν γενικώτερη ἀμφισβήτησι καί ἀντίδρασι στά ἔργα τῆς Ἐκκλησίας.

Γι' αὐτό ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει *“γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καί ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί”* (Ματθαίου ι' 16).

Δηλαδή : *“Νά ἔχετε τήν σύνεσι πού ἔχουν τά φίδια καί τήν ἀκεραιότητα πού ἔχουν τά περιστερία”*.

Ὑπό αὐτές τίς συνθηκес ὀφείλουμε νά καταβάλλουμε τήν προσπάθειά μας *“κατανοῦντες ἀλλήλους εἰς παροξυσμόν ἀγάπης καί καλῶν ἔργων”* (Πρὸς Ἑβραίους ι' 24).

Δηλαδή : *“Φροντίζοντας νά παροτρύνετε ὁ ἓνας τόν ἄλλον στήν ἀγάπη καί στά καλά ἔργα”*.

Κατά τόν ἅγιο ἀπόστολο Ἰάκωβο τόν ἀδελφόθεο :

“Θρησκεία καθαρά καί ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καί πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καί χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν” (Ἰακώβου α' 27).

Δηλαδή : *“Θρησκεία καθαρὴ κι ἀμόλυντη γιά τό Θεό καί Πατέρα εἶναι αὕτη: Νά συμπαραστέκεστε στά ὀρφανά καί στίς χήρες ὅταν ὑποφέρουν”*.

* * * * *

2) Ἡ διακονία μας

Ἀνάμεσα στά καθήκοντά μας, ὅπως μᾶς παρέδωσε ὁ Κύριος καί μᾶς δίδαξαν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι, συμπεριλαμβάνεται καί ἡ περίθαλψι τῶν ἀδυνάτων καί ἡ συμπαράστασι στούς ἔχοντες ἀνάγκη ἀδελφούς μας, ὅπως μαρτυρεῖται :

α) Στήν περικοπή τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, πού περιγράφεται ἡ ζωὴ τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων κατά τούς ἀποστολικούς χρόνους.

“Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καί ἡ ψυχὴ μία, καί οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. καί μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων καί ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν. Ἰωσὴς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευῖτης, Κύπριος τῷ γένει, ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα καί ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων” (Πράξεων δ' 32-37).

Δηλαδή : *“Ὅλοι ὅσοι πίστεψαν εἶχαν μία καρδιά καί μία ψυχὴ. Κανεὶς δὲ θεωροῦσε ὅτι κάτι ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του ἦταν δικό του, ἀλλὰ ὅλα τὰ εἶχαν κοινά. Οἱ ἀπόστολοι κήρυτταν καί βεβαίωναν μέ μεγάλη πειστικότητα ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀναστήθηκε. Κι ὁ Θεὸς ἔδινε σέ ὅλους πλοῦσια τῇ χάρι του. Δέν ὑπῆρχε κανεὶς ἀνάμεσά τους πού νά στερεῖται τὰ ἀπαραίτητα. Γιατί ὅσοι εἶχαν χωράφια ἢ σπιτία τὰ πουλοῦσαν, κι ἔφερναν τό ἀντίτιμο αὐτῶν πού πουλοῦσαν, καί τὰ ἔθεταν στή*

διάθεση τῶν ἀποστόλων. Ἀπ' αὐτό δινόταν στὸν καθένα ἀνάλογα μὲ τίς ἀνάγκες του. Ἔτσι ἔκανε κι ὁ Ἰωσήφ, ἓνας λευίτης ἀπὸ τὴν Κύπρο, ποὺ οἱ ἀπόστολοι τὸν ὀνόμασαν Βαρνάβα, ὄνομα ποὺ μεταφράζεται «ὁ ἄνθρωπος τῆς παρηγοριᾶς». Αὐτός εἶχε ἓνα χωράφι, ποὺ τὸ πούλησε κι ἔφερε τὰ χρήματα καὶ τὰ ἔδωσε στὴ διάθεση τῶν ἀποστόλων”

Γιὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν σ' αὐτὴ τὴν διακονία οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἐξέλεξαν γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν τοὺς ἑπτὰ διακόνους :

“ Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν ” (Πράξεις στ' 1-4).

Δηλαδή : “ Ἐκεῖνες τίς μέρες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νὰ παραπονιοῦνται οἱ ἑλληνόφωνοι πιστοὶ ἐναντίον τῶν ἐβραιοφώνων, ὅτι στὴν καθημερινή διανομὴ τῶν τροφίμων δὲ φρόντιζαν τίς ἑλληνόφωνες χῆρες ὅσο ἔπρεπε. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σύναξαν ὅλους τοὺς μαθητὲς καὶ εἶπαν: «Δὲν εἶναι σωστό ἐμεῖς ν' ἀφήσουμε τὸ κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀσχολούμεστε μὲ διανομὲς τροφίμων. Φροντίστε, λοιπόν, ἀδελφοί, νὰ ἐκλέξετε ἀπ' ἀνάμεσά σας ἑπτὰ ἄντρες μὲ καλὴ φήμη, γεμάτους ἀπὸ τῆς σοφίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτοὺς θὰ ὀρίσουμε νὰ κάνουν αὐτὸ τὸ ἔργο, Κι ἐμεῖς θὰ ἀφιερωθοῦμε ἀποκλειστικά στὴν προσευχή καὶ στὸ ἔργο τοῦ κηρύγματος»”.

β) Ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποὺ ὀργάνωσε τὸν ἔρανο στίς Ἐκκλησίες τῆς Γαλατίας καὶ τῆς Ἑλλάδος γιὰ τοὺς δοκιμαζομένους ἀπὸ τὸ λιμὸ Χριστιανούς τῆς Ἰουδαίας :

“ Περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖται γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ· 4 ἐὰν δὲ ἄξιον ᾦ τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται ” (Πρὸς Κορινθίους Α' ιστ' 1-4).

Δηλαδή : “ Ἐρχομαι τώρα στὸ θέμα τῆς συλλογῆς χρημάτων γιὰ τίς κοινότητες τῆς Ἰουδαίας. Πράξετε κι ἐσεῖς σύμφωνα μὲ τίς ὁδηγίες ποὺ ἔδωσα στίς ἐκκλησίες τῆς Γαλατίας: Τίς Κυριακές καθέννας σας ἅς βάζει κατὰ μέρος χρήματα, μαζεύοντας τα ἔτσι, ἀνάλογα μὲ τὰ ἔσοδά του, ὥστε νὰ μὴ γίνονται συνεισφορές ὅταν ἔρθω. Κι ὅταν ἔρθω σ' ἐσᾶς, αὐτοὺς ποὺ ἐσεῖς θὰ προκρίνετε, θὰ τοὺς στείλω μὲ συστατικὰ γράμματα γιὰ νὰ φέρουν τὸ δῶρο σας στὰ Ἱεροσόλυμα. Κι ἂν θεωρηθεῖ ὅτι θὰ εἶναι καλὸ νὰ πάω κι ἐγώ, θὰ ταξιδέψουν μαζί μου ”.

Ἐπειδὴ μάλιστα μερικοὶ ἀδελφοί μας θεωροῦν ὑποτιμητικὸ νὰ ζητοῦν καὶ νὰ συλλέγουν χρήματα γιὰ τοὺς ἔχοντες ἀνάγκη ἀδελφούς μας πρέπει νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ποὺ ὁ ἴδιος προσωπικῶς ἐνδιαφέρθηκε γιὰ νὰ διενεργηθεῖ ὁ ἔρανος καὶ νὰ παραδώσει τὸ προϊόν στοὺς Χριστιανούς τῆς Ἰουδαίας :

“ Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις. ἡὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν

ἐν Ἱερουσαλήμ. ἠὲ δόκησαν γὰρ καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν·” (Πρὸς Ῥωμαίους ιε' 25-28).

Δηλαδή : “Γιὰ τὴν ὥρα ἔχω νὰ κάνω ἓνα ταξίδι στὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ μεταφέρω τὰ βοηθήματα στοὺς πιστοὺς. Γιατί οἱ πιστοὶ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀχαΐας ἔκαναν μέ πολλή ἀγάπη ἓναν ἔρανο γιὰ τοὺς φτωχοὺς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐδειξαν ἀγάπη, ἡ προσφορά τους ὅμως εἶναι καὶ μία ὀφειλὴ πού ἔχουν γιὰ τοὺς ἱεροσολυμίτες. Ὅπως δηλαδή οἱ μὴ Ἰουδαῖοι πῆραν μερίδιο ἀπὸ τὰ πνευματικά ἀγαθὰ ἐκείνων, ὀφείλουν νὰ τοὺς συνδράμουν μέ τὰ δικά τους ὑλικά ἀγαθὰ. Μόλις, λοιπόν, τελειώσω μ' αὐτὴ τὴν ἀποστολὴ καὶ παραδώσω ἐπίσημα στὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἱερουσαλήμ τὸν καρπὸ τοῦ ἐράνου, θὰ φύγω μέσω Ῥώμης γιὰ τὴν Ἰσπανία”

Αὐτό τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐμιμήθησαν οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι πατέρες μας, πού ὀργάνωσαν τὴν φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἐποχὴ τους καὶ μᾶς κατέλιπαν λαμπρά παρακαταθήκη ἔργων ἀγάπης.

γ) Ἀπὸ τίς προτροπές τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιὰ νὰ οἰκοδομήσει τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας :

Πρῶτον ὑποδεικνύει στὸν μαθητὴ του ἀπόστολο Τίτο, ἐπίσκοπο στὴν Κρήτη, ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ πείθει τοὺς πιστοὺς νὰ πρωτοστατοῦν σέ ἔργα ἀγάπης :

“Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις” (Πρὸς Τίτον γ' 8).

Δηλαδή : “Αὐτά τὰ λόγια εἶναι ἀξιόπιστα καὶ θέλω νὰ τὰ βεβαιώνεις μέ τὴν προσωπικὴ σου μαρτυρία, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψει στό Θεό νὰ φροντίζουν νὰ πρωτοστατοῦν σέ καλὰ ἔργα. Αὐτά εἶναι τὰ καλὰ καὶ τὰ χρήσιμα στοὺς ἀνθρώπους”.

Δεύτερον συνιστᾷ στοὺς πιστοὺς “ ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες ” (Πρὸς Ῥωμαίους ιβ' 13).

Δηλαδή : “Νὰ βοηθοῦν τοὺς ἄλλους χριστιανούς, ὅταν βρίσκονται σέ ἀνάγκη”

Ἐπίσης “τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός” (Πρὸς Ἑβραίους ιγ' 16).

Δηλαδή : “ Μὴν ξεχνᾶτε ἀκόμη νὰ κάνετε τό καλό καὶ νὰ μοιράζεστε ὅ, τι ἔχετε μέ τοὺς ἄλλους. Μέ τέτοιες θυσίες εὐχαριστεῖται ὁ Θεός ”.

Τρίτον τονίζει, ὅτι πρέπει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ προσφέρεται μέ εὐχάριστη διάθεσι καὶ ἀπλόχερα.

“ Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός ” (Πρὸς Κορινθίους Β' θ' 6-7).

Δηλαδή : “Πρέπει νὰ ξέρετε πὼς ὅποιος σπέρνει μέ φειδῶ θὰ ἔχει λίγη σοδειά· κι ὅποιος σπέρνει ἀπλόχερα ἢ σοδειά του θὰ εἶναι ἄφθονη. Ὁ καθένας ἅς δώσει ὅ,τι τοῦ λέει ἡ καρδιά του χωρὶς νὰ στενοχωριέται ἢ νὰ ἐξαναγκάζεται, γιατί «ὁ Θεός ἀγαπᾷ αὐτόν πού δίνει μέ εὐχαρίστηση»”.

3) Τό “σημεῖο” τῆς διακονίας μας

Δέν ἀγνοεῖτε ἀσφαλῶς, ὅτι στήν ἐποχή μας πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού θεωροῦν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει λόγο υπάρξεως μόνο ἀπό τήν προσφορά της καί τήν συμβολή της στήν ἀντιμετώπισι τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Θεωροῦν ὅτι μ’ αὕτη ἀποδεικνύει καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἀποστολή της.

Τό θέμα ἔχει εὐρύτατες διαστάσεις καί γιά νά ἀπαντηθεῖ ἀπαιτεῖται ἀφ’ ἐνός ἡ ὑπεύθυνη ἀγιογραφική τεκμηρίωσι καί ἀφ’ ἐτέρου ἡ μαρτυρία τῆς ἐμπειρίας τῆς ζωῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπό τόν συνδυασμό τῶν δύο αὐτῶν παραμέτρων ἐξάγεται τό συμπέρασμα, ὅτι χωρίς νά ἀποδεχόμαστε, πῶς ἀποκλειστικός σκοπός τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο εἶναι νά καλύψει τίς πιεστικές βιοτικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων καί νά ὑποστηρίζει ὅσους ἔχουν ἀνάγκη δέν ἐγκαταλείπουμε ὅσους χρειάζονται τήν βοήθειά μας, δέν ἀδιαφοροῦμε γιά τά προβλήματα πού ἔχουν οἱ ἀδελφοί μας, ὅπως μᾶς δίδαξε ὁ Κύριος μας στήν περικοπή γιά τήν μέλλουσα κρίσι

“Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ’ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ’ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.” (Ματθαίου κε’ 31-46).

Δηλαδή : «Ὅταν θὰ ἔρθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέ ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια, καὶ θὰ τόν συνοδεύουν ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι θὰ καθίσει στό μεγαλόπρεπο θρόνο του. Τότε θὰ συναχτοῦν μπροστά του ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θὰ τοὺς ξεχωρίσει ὅπως ξεχωρίζει ὁ βοσκὸς τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια. Τὰ πρόβατα θὰ τὰ τοποθετήσῃ στὰ δεξιά του καὶ τὰ κατσίκια στ’ ἀριστερά του. Θα πεῖ τότε ὁ βασιλιάς σ’ αὐτοὺς πού βρίσκονται δεξιά του: “ἐλᾶτε, οἱ εὐλογημένοι ἀπ’ τὸν Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴ βασιλεία πού σᾶς ἔχει ἐτοιμαστεῖ ἀπ’ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου. Γιατί

πεινάσα καί μοῦ δώσατε νά φάω, δίψασα καί μοῦ δώσατε νά πιῶ, ἤμουν ξένος καί μέ περιμαζέψατε, γυμνός καί μέ ντύσατε, ἄρρωστος καί μ' ἐπίσκεφτήκατε, φυλακισμένος κι ἤρθατε νά μέ δεῖτε". Τότε θά τοῦ ἀπαντήσουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ: "Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾷς καί σέ θρέψαμε ἢ νά διψᾷς καί σου δώσουμε νά πιεῖς; Πότε σέ εἶδαμε ξένον καί σέ περιμαζέψαμε ἢ γυμνό καί σέ ντύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἄρρωστο ἢ φυλακισμένο κι ἤρθαμε νά σέ δοῦμε;" Κι ὁ βασιλιάς θά τοὺς ἀπαντήσῃ: "σᾶς βεβαιώνω πὺς ἀφοῦ τὰ κάνατε αὐτά γιὰ ἕναν ἀπὸ τοὺς ἄσημους ἀδερφούς μου, τὰ κάνατε γιὰ μένα". Ὑστερα θά πεῖ καί σ' αὐτοὺς πού βρίσκονται ἀριστερά του: "φύγετε ἀπὸ μπροστά μου, καταραμένοι· πηγαίνετε στὴν αἰώνια φωτιά πού ἔχει ἐτοιμαστεῖ γιὰ τὸ διάβολο καί τοὺς δικούς του. Γιατί πεινάσα καί δέ μοῦ δώσατε νά φάω, δίψασα καί δέ μοῦ δώσατε νά πιῶ, ἤμουν ξένος καί δέ μέ περιμαζέψατε, γυμνός καί δέ μέ ντύσατε, ἄρρωστος καί φυλακισμένος καί δέν ἤρθατε νά μέ δεῖτε". Τότε θά τοῦ ἀπαντήσουν κι αὐτοί: "Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένο ἢ διψασμένο ἢ ξένον ἢ γυμνό ἢ ἄρρωστο ἢ φυλακισμένο καί δέ σέ ὑπηρετήσαμε;" Καί θά τοὺς ἀπαντήσῃ: "σᾶς βεβαιώνω πὺς ἀφοῦ δέν τὰ κάνατε αὐτά γιὰ ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἄσημους ἀδερφούς μου, δέν τὰ κάνατε οὔτε γιὰ μένα". Κι αὐτοί θά πᾶνε στὴν αἰώνια τιμωρία, ἐνῶ οἱ δίκαιοι στὴν αἰώνια ζωή".

Εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἐξέτασι τοῦ θέματός μας νά θυμηθοῦμε ὅσα ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὅτι συνέβησαν μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τοὺς Ἰουδαίους :

" Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης εἶδον ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃς ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· Ραββί, πότε ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;" (Ἰωάννου στ' 22-30)

Δηλαδή : " Τὴν ἄλλη μέρα, τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ πού εἶχαν μείνει στὴν πέρα ὄχθη εἶδαν πὺς δὲ βρισκόταν ἐκεῖ ἄλλο πλοιάριο παρὰ μόνο ἕνα, δηλαδή ἐκεῖνο στοῦ ὁποῖο ἀνέβηκαν οἱ μαθητές του, καὶ ἤξεραν πὺς ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε μπεῖ μέ τοὺς μαθητές του στοῦ πλοῖο, ἀλλὰ πὺς ἐκεῖνοι εἶχαν φύγει χωρὶς αὐτόν. Ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα ἤρθαν κι ἄλλα πλοιάρια κοντὰ στοῦν τόπο ὅπου τὰ πλήθη εἶχαν φάει τὸ ψωμί, πού πολλαπλασιάστηκε μέ τὴν εὐχαριστήρια προσευχὴ τοῦ Κυρίου. Ὅταν, λοιπόν, τὰ πλήθη εἶδαν πὺς οὔτε ὁ Ἰησοῦς οὔτε οἱ μαθητές του ἦταν ἐκεῖ, μπῆκαν κι αὐτοὶ στὰ πλοιάρια καὶ ἤρθαν στὴν Καπερναοὺμ ἀναζητώντας τὸν Ἰησοῦ. Κι ὅταν τὸν βρῆκαν στὴν ἄλλη ὄχθη τῆς λίμνης, τοῦ εἶπαν: «Διδάσκαλε, πότε ἔφτασες ἐδῶ;» Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπάντησε: «Σᾶς βεβαιώνω πὺς ψάχνετε νά μέ βρεῖτε ὅχι ἐπειδὴ

εΐδατε θαυμαστά από τό Θεό σημάδια, αλλά έπειδή φάγατε από τά ψωμιά και χορτάσατε. Μήν κοπιάζετε για τή φθαρτή τροφή, πού προσωρινά συντηρεΐ, αλλά για τήν τροφή πού τρέφει μόνιμα για τήν αιώνια ζωή· αυτή τήν τροφή θά σᾶς τή χαρίσει ό Υίός τοῦ Ἀνθρώπου. Γιατί αυτόν έξουσιοδότησε ό Πατέρας Θεός για τό έργο αυτό». Τόν ρώτησαν τότε: “Τί πρέπει νά κάνουμε, για νά έκτελοῦμε τά έργα τοῦ Θεοῦ;» Κι ό Ίησοῦς τούς απάντησε: “Τό έργο τοῦ Θεοῦ εΐναι νά πιστέψετε στόν απεσταλμένο του». Αὐτοί τότε τοῦ εΐπαν: “Τί αποδείξεις ἔχεις έσύ νά μᾶς παρουσιάσεις, για νά δοῦμε και νά πιστέψουμε σ’ έσένα; Τί έργα θαυμαστά κάνεις;”.

Ἀπό αὐτά συνάγεται, ὅτι οἱ ἄνθρωποι προσβλέπουν και προστρέχουν σ’ ὅσους πιστεύσουν ὅτι μποροῦν νά τούς προσφέρουν κάποια ὑλική βοήθεια, νά έπωφεληθοῦν ἀπ’ αὐτούς θέτοντες σέ δεύτερη προτεραιότητα τά πνευματικά ζητήματα.

Στόν διάλογο πού ἀκολούθησε τέθηκε τότε τό έρώτημα στόν Κύριο και ἔκτοτε στήν Ἐκκλησία “τί εργάζη ;”. Ο κόσμος ἀναμένει αποδείξεις τοῦ έργου τῆς Ἐκκλησίας για νά πιστέψει στόν Θεό. Σ’ αυτή τήν πρόκλησι ό Κύριος απαντᾷ ὅτι κύριο έργο Του και έπομένως και τό έργο τῆς Ἐκκλησίας εΐναι νά πιστέψουν οἱ ἄνθρωποι στόν ἀληθινό Θεό και νά έμπιστευθοῦν σ’ Αὐτόν τήν ζωή τους.

* * * * *

4) Ἡ έλεημοσύνη εΐναι ἀρετή.

Ο Κύριος μας ένομοθέτησε πολλούς τρόπους για νά ένώσει ὅλους τούς ἄνθρώπους μεταξύ τους, ἀφοῦ ή ἀμαρτία και τά πάθη τούς αποξενώνουν ἀπ’ ἀλλήλων, διακόπτουν τήν ὑφισταμένη κοινωνία μεταξύ τους και τελικῶς στρέφουν τόν ἕνα κατά τοῦ ἄλλου. Ἐνας ἀπ’ αὐτούς τούς τρόπους και νόμους εΐναι ή έλεημοσύνη.

α) Περί έλεημοσύνης δίδαξε ό Κύριος τά ἑξῆς :

“Προσέχετε τήν έλεημοσύνην ὑμῶν μή ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τό θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δέ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῆς έλεημοσύνην, μή σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς και ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δέ ποιοῦντος έλεημοσύνην μή γνώτω ή ἀριστερά σου τί ποιεῖ ή δεξιὰ σου, ὅπως ἡ σου ή έλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· και ό πατήρ σου ό βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.” (Ματθαίου στ’ 1-4)

Δηλαδή : “«Νά προσέχετε τήν έλεημοσύνη σας, νά μή γίνεται μπροστά στοὺς ἄνθρώπους, για νά σᾶς ἐπιδοκιμάσουν. Ἀλλιῶς, μήν περιμένετε ἀνταμοιβή ἀπὸ τὸν οὐράνιο Πατέρα σας. Ἐτσι, ὅταν κάνεις έλεημοσύνη, μήν τό διατυμπανίσεις, ὅπως κάνουν οἱ ὑποκριτές στίς συναγωγές και στοὺς δρόμους, για νά τούς τιμήσουν οἱ ἄνθρωποι· σᾶς βεβαιώνω πῶς αὐτή ή τιμή εΐναι ὅλη κι ὅλη ή ἀνταμοιβή τους. Εσύ, ἀντίθετα, ὅταν δίνεις έλεημοσύνη, ἄς μήν ξέρει οὔτε τό ἀριστερό σου χέρι τί κάνει τό δεξί σου, για νά εΐναι ἀληθινὰ κρυφὴ ή έλεημοσύνη σου. Κι ό Πατέρας σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σέ ἀνταμείψει φανερά».”

β) Ο Ίδιος νοηματοδότησε μέ την προσφορά τῆς χήρας τήν ἐλεημοσύνη :

“Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίου. εἶδε δὲ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχή αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε ” (Λουκᾶ κα’ 1-4)

Δηλαδή : “ Ὁ Ἰησοῦς ἔριξε μία ματιά καὶ εἶδε τοὺς πλουσίους πού ἔριχναν τίς εἰσφορές τους στό θησαυροφυλάκιο τοῦ ναοῦ. Εἶδε καὶ κάποια φτωχή χήρα νά ρίχνει σ’ αὐτό δύο λεπτά, καὶ εἶπε: «Σᾶς βεβαιῶνω πῶς αὐτὴ ἡ χήρα, ἡ φτωχή, ἔριξε περισσότερα ἀπ’ ὅλους, γιατί ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔριξαν ἀπ’ τὸ περίσσευμά τους στίς εἰσφορές, ἐνῶ αὐτὴ ἀπ’ τὸ ὑστέρημά της, ἔριξε ὅλη της τήν περιουσία»”.

γ) Στό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων ὁ Κύριος μας ἀνέθεσε τοὺς μαθητές Του, νά προσφέρουν αὐτοὶ φαγητό στοὺς συγκεντρωμένους Ἰουδαίους, γιά νά ἀκούσουν τὸ κήρυγμά Του, (κατά Ματθαῖον ιδ’ 16). Οἱ μαθητές Τοῦ ἔφεραν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθεῖς. Ἐκεῖνος εὐλόγησε τὰ προσφερθέντα καὶ τὰ πολλαπλασίασε ὥστε ἔφαγαν καὶ ἐχορτάσθησαν πέντε χιλιάδες ἄνδρες μέ τίς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους.

Ἀπό τὸ περιστατικό διδασκόμαστε, ὅτι ὁ Κύριος ἀναθέτει στοὺς μαθητές Του νά καλύψουν τίς ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων τους. Ἀφοῦ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους καὶ ἐξαντλήσουν τίς δυνατότητές τους τότε βλέποντας τήν δική τους προσφορά θά εὐλογήσει τήν προσπάθειά τους, ὥστε αὐτὴ νά ἀποδώσει τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

δ) Ἐχοντας αὐτὴ τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας ὑπ’ ὄψιν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος διατύπωσε τὸν πνευματικό νόμο πού πρέπει νά ἐμπνέει καὶ νά διέπει στὴ ζωὴ τῶν πιστῶν ὡς πρὸς τήν ἐλεημοσύνη :

“ Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ’ ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἡλαττόνησε ”. (Πρὸς Κορινθίους Β’ ἡ’ 13-15)

Δηλαδή : “Διότι δὲν θέλω ποτέ νά δώσετε περισσότερα ἀπ’ ὅσα ἔχετε, ὥστε ἡ εἰσφορά σας αὐτὴ νά γίνῃ διὰ μέν τοὺς ἄλλου ἄνεσις, διὰ σᾶς δὲ στέρησι καὶ στεναχώρια. Στὴν παροῦσα περίπτωσι, τὸ δικό σας περίσσευμα θά προστεθεῖ στό ὑστέρημα ἐκείνων, ὥστε μιά ἄλλη φορά τὸ δικό τους περίσσευμα νά προστεθεῖ στό δικό σας ὑστέρημα καὶ νά υπάρξει ἔτσι ἰσότητα”.

Βεβαίως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας παραμένει νά μᾶς δείχνει τήν τελειότητα :

“Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ υπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι ” (Ματθαίου ιθ’ 21)

Δηλαδή “Ἄν θέλεις νά γίνῃς τέλειος, πήγαινε πούλησε τὰ υπάρχοντά σου καὶ δῶσε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς, καὶ θά ἔχῃς θησαυρό κοντά στό Θεό, κι ἔλα νά μέ ἀκολουθήσεις”.

ε)Θά παραθέσουμε στην συνέχεια τούς αποστολικούς λόγους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου γιά τήν ἀγάπη πού βιώνεται καί ἐκδηλώνεται μέ τήν ἐλεημοσύνη :

“ Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν ” (Α΄ Ἰωάννου δ΄ 7).

“Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τούς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ ” (Ἰωάννου Α΄ γ΄ 14)

Δηλαδή : “ Ἐμεῖς ξέρουμε πῶς ἀπὸ τό θάνατο ἔχουμε περάσει στή ζωή· κι αὐτό τό ξέρουμε ἐπειδὴ ἀγαπᾶμε τούς ἀδελφούς μας· αὐτός πού δέν ἀγαπάει τὸν ἀδελφὸ του παραμένει στό θάνατο ”.

“ Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστίν ἐν ἡμῖν ” (Ἰωάννου Α΄ δ΄ 12)

Δηλαδή : “Ἄν ἀγαπᾶμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, εἴμαστε σέ κοινωνία μέ τό Θεό, καὶ ἡ ἀγάπη του μέσα μας ἔχει ὀλοκληρωθεῖ ”.

“ Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν ” (Ἰωάννου Α΄ δ΄ 7)

Δηλαδή : “Ἀγαπητοί μου, ἃς ἀγαπᾶμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, γιατί ἡ ἀγάπη προέρχεται ἀπὸ τό Θεό. Ὅποιος ἀγαπάει δείχνει ὅτι ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ τό Θεό καὶ ὅτι γνωρίζει τό Θεό ”.

“ Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ ”

Δηλαδή : “Εκεῖνος πού δέν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφὸ του, μένει στήν κατάστασι τοῦ θανάτου ”.

* * * * *

5) Ἡ συμβολή μας στήν ἀντιμετώπισι τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ μάλιστα ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας δέν εἶναι δυνατόν νά ἀδιαφορήσει γιά τούς εὐρισκομένους σέ ποικίλες ἀνάγκες καὶ περιστάσεις ἀδελφούς μας. Γνωρίζουμε, ὅτι οἱ δυνατότητές μας εἶναι περιορισμένες καὶ δέν δυνάμεθα νά καλύψουμε τελείως καὶ ἐξ ὀλοκλήρου τίς ἀνάγκες τους. Ὡστόσο, ὅμως, ὀφείλουμε νά τούς ἀνακουφίσουμε προσφέροντάς τους μία οικονομική βοήθεια, στοργή καὶ ἀγάπη γιά νά μὴ αἰσθάνωνται μόνοι, ἀβοήθητοι καὶ ἐγκαταλελειμένοι. Γι' αὐτό διοργανώνουμε τὸν “ Ἐρανο τῆς Ἀγάπης ”.

Στήν Ἀνακοίνωσι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά τὸν “ Ἐρανο τῆς Ἀγάπης ” ἀναφέρονται ἡ συνδρομὴ μας γιά νά καλυφθοῦν οἱ ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας, ὅπως ἐπίσης καὶ στοῖς ἐκτυπωθέν ἐιδικό Ἐντυπο πού θά διανεμηθεῖ ἀπὸ τίς Ἑνορίες.

6) Ὁδηγίες γιά τήν ὁργάνωσι τοῦ “ ΕΡΑΝΟΥ ΑΓΑΠΗΣ ”.

Γιά τήν προετοιμασία τοῦ “*Έρανος τῆς Ἀγάπης*” θά ἀκολουθηθεῖ ἡ ὑποδειχθεῖσα διαδικασία μέ τό ὑπ’ ἀριθμόν πρωτοκόλλου Φ.1/4/1083/29.10.2008 Ἐγκύκλιο Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἦδη ἀπό τό “*Κεντρικόν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας*” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως παρεδόθη στά “*Ένοριακά Ταμεῖα Φιλανθρωπίας*” ὁ ἀναλογών στήν Ἑνορία σας ἀριθμός κουπονίων τοῦ “*Έράνου Ἀγάπης*”, τά ὁποῖα θά διατεθοῦν ἅπαντα στήν Ἑνορία σας, βάσει τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου παραδόσεως καί παραλαβῆς.

Ἰδιαιτέρως γιά τήν καλλίτερη διοργάνωσι τῆς διακονίας μας ὑπενθυμίζουμε ὅτι :

α) Ὅπως ἔχω τονίσει καί κατά τό παρελθόν, στόχος μας εἶναι τά συνεργεῖα τῶν ἐθελοντῶν καί ἐθελοντριῶν νά καλύψουν ὁλόκληρη τήν Ἑνορία. Νά ἐπισκεφθοῦν ὅλα τά διαμερίσματα καί ὅλες τίς κατοικίες.

Πρός τοῦτο πρέπει νά διαιρέσετε τήν Ἑνορία σας σέ μικρότερα τμήματα καί νά καταρτίσετε συνεργεῖα ἐνοριτῶν σας πού θά τοὺς ἀνεθέσετε νά ἐπισκεφθοῦν τοῖς κατοικίες ἐνός τμήματος τῆς Ἑνορίας γιά νά διαθέσουν τά κουπόνια τοῦ *Έράνου*.

β) Ἐπειδή εἶναι ἐνδεχόμενο σέ μερικές περιπτώσεις τά συνεργεῖα νά ἀντιμετωπίσουν ἀρνητικό ἢ καί ἐχθρικό κλίμα πρέπει νά ἐνθαρρύνετε τά πρόσωπα τῶν συνεργείων νά μὴν ἀπογοητεύονται, ἀλλά καί νά μὴν ἀντιδικοῦν μέ τοὺς ἐπιτιθέμενους. Ἡ χριστιανική εὐγένεια καί ἡ εὐπρέπεια δέν δικαιολογοῦν ἀντιδικίες καί ἔριδες.

Ἐκπαιδεύσατε τά μέλη τῶν συνεργείων, ὥστε νά δίδουν ἀπαντήσεις στά τιθέμενα ἐνδεχομένως ἐρωτήματα ὅπως π.χ. “*τί τά κάνει ἡ Ἐκκλησία τά χρήματα ;*” ἢ ὅτι “*τά χρήματα πᾶνε στίς τσέπες τῶν Παπάδων καί τοῦ Δεσπότη*”. Σ’ αὐτές τίς περιπτώσεις διευκολύνει τήν ἐπικοινωνία ἡ προσφορά ἐνός ἐντύπου, πού τό ἐτοιμάσαμε καί μποροῦν νά τό προσφέρουν στίς ἐπισκέψεις τους.

γ) Τά συνεργεῖα πρέπει νά λαμβάνουν ὑπ’ ὄψιν τους γιά νά καθορίσουν τό πρόγραμμα τῶν ἐπισκέψεων τους καί τά δεδομένα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων στίς πόλεις μας. π.χ. Ὅτι τά πρῶινά τῶν καθημερινῶν ἐνδεχομένως σ’ ὠρισμένες κατοικίες νά μὴν εὐρίσκεται κάποιος νά ἀπαντήσῃ, ἐπειδή οἱ ἔνοικοι ἐργάζονται ὅτι σέ μερικές κατοικίες νά διαμένουν ἄλλοδαποί, ἢ καί ἀλλόθρησκοι, πού δέν ἔχουν ἐμπειρία αὐτῆς τῆς διακονίας, γιά τοῦτο ἐνδεχομένως νά μὴν τήν κατανοοῦν καί ἐνδεχομένως νά μὴν εἶναι πρόθυμοι νά προσφέρουν. Ὅτι τά πρῶινά εἶναι κατάλληλα δι’ ἐπισκέψεις σέ καταστήματα καί στήν ἀγοράν. Ὅτι διά τίς κατοικίες προσφέρονται οἱ ἀπογευματινές ὥρες 6-8.30 καί τά Σαββατοκύριακα.

δ) Εἶναι σημαντικό νά ἐμπνεύσετε στά πολύτιμα αὐτά στελέχη τῆς Ἑνορίας σας τό πνεῦμα τῆς φιλαδελφίας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας μέ κατάλληλες ὁμιλίες, μέ συμπροσευχή, μέ ἀνάπτυξι τῶν σκοπῶν τοῦ ἔργου

μας, ὥστε νά εἶναι ἀποτελεσματικά καί ὠπλισμένα μέ ὑπομονήν καί ἀποφασιστικότητα.

ε) Οἱ ἐπισκέψεις τῶν συνεργείων τοῦ “*Ἑράνου*” ἀποτελοῦν μία καλή εὐκαιρία ἐπικοινωνίας ἤ γνωριμίας μέ τούς ἐνορίτες. Δίδεται ἡ εὐκαιρία νά γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τούς ἐνορίτες καί ἔτσι νά συνθέσουμε τήν φυσιολογική τῆς Ἑνορίας καί κατ’ ἐπέκτασι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Γι’ αὐτό καλό εἶναι νά σᾶς ἐνημερώσουν γιά τυχόν ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα, πού θά διαπιστώσουν καί ἀφοροῦν βεβαίως εἰς τήν διακονίαν μας στόν κόσμον, πού ὀφείλουμε νά παρέμβουμε.

στ) Μετά τό τέλος τοῦ “*Ἑράνου τῆς Ἀγάπης*” θά συντάξετε τό ἔντυπο τοῦ Ἀπολογισμοῦ, πού ἀποστέλλουμε συνημμένως καί θά τό ὑποβάλλετε στήν Ἱερά Μητρόπολι μέ ἀναφορά σας.

Ἐκ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ θά καταθέσετε στό Λογιστήριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τό προβλεπόμενο ποσό γιά τό “*Κεντρικό Ταμεῖο Φιλανθρωπίας*” καί θά λάβετε τήν σχετική ἀπόδειξι, τό δέ λοιπό θά τό εἰσπράξει τό “*Ἑνοριακόν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας*” καί θά καταθέσετε φωτοαντίγραφο τοῦ Γραμματίου καταθέσεως τοῦ ποσοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολι γιά τήν ἐνημέρωσι της.

Συνημμένως στήν παροῦσα ἀποστέλλουμε :

i) Σχετική “*Ἀνακοίνωσι*” γιά νά τήν ἀναγνώσητε στό ἐκκλησίασμα κατὰ τήν Ἀπόλυσι τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Κυριακῶν 7 καί 14 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

ii) Ἀφίσσες γιά νά ἀναρτηθοῦν στήν ἐνορία σας καί φυλλάδια γιά νά διανεμηθοῦν ἀπό τό παγκάρι.

“*Τό λοιπόν ἀδελφοί καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καί ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ*”. (Πρός Ἐφεσίους στ’ 10)

Μετά πατρικῶν εὐχῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καίσαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ Δανιήλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Νά λάβουν γνῶσιν ἅπαντες οἱ Ἐφημέριοι.